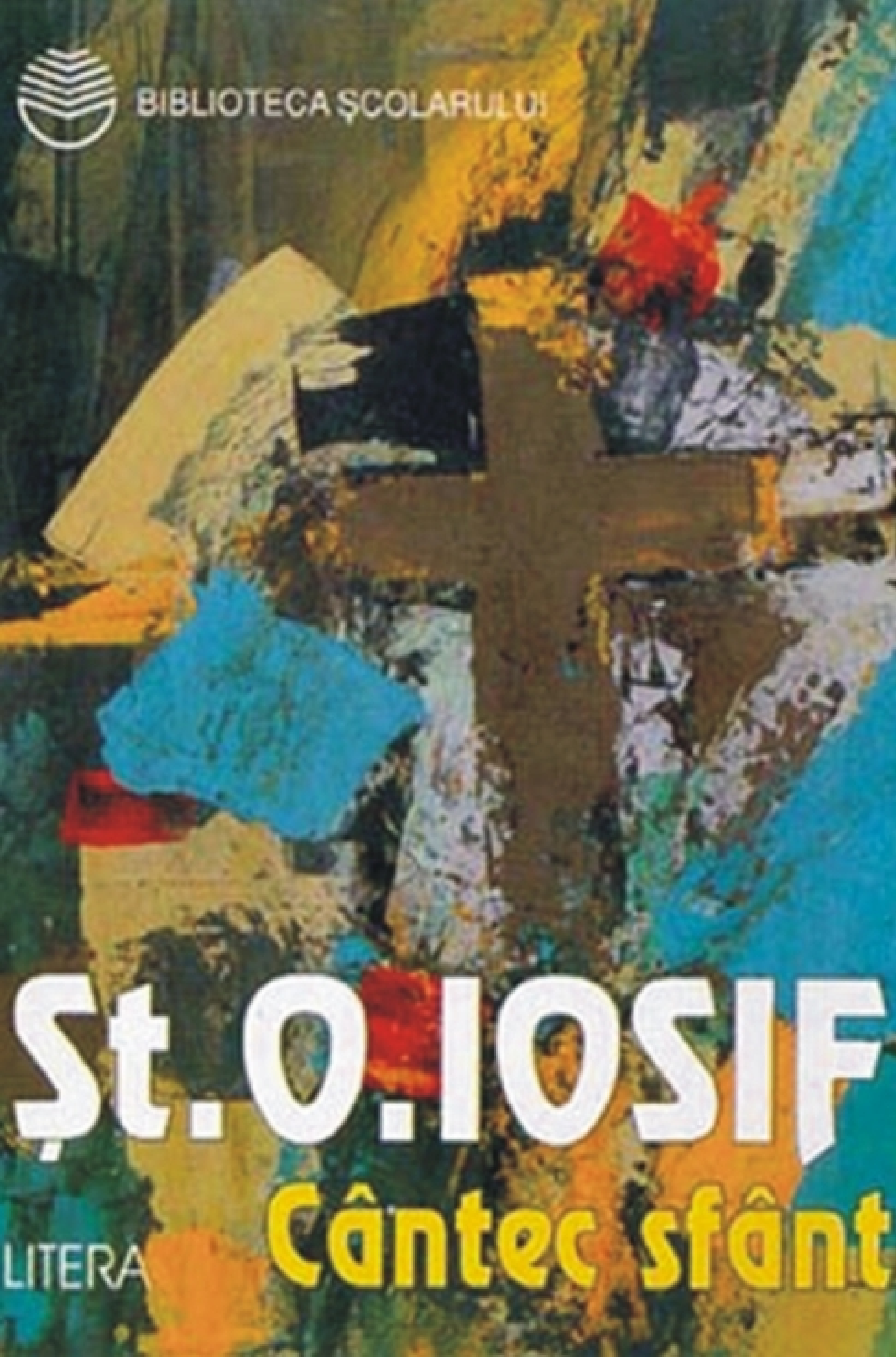

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Șt. O. IOSIF

Cântec sfânt

LITERA

biblioteca școlarului

Ştefan Octavian
IOSIF

CÂNTEC SFÂNT

Litera
INTERNAŢIONAL
BUCUREŞTI — CHIŞINĂU

TABEL CRONOLOGIC

1875 *11/23 octombrie* La Braşov, în familia profesorului Ştefan Iosif şi a Paraschivei, născută Mihălţeanu, vede lumina zilei al cincilea lor copil, Ştefan Octavian Iosif.

1881 Viitorul poet este înscris la o şcoală de ... fete. (Din cauză că era anume această şcoală mai aproape de casă.) Timpul liber şi-l petrece prin pădurea de la Tâmpa, jucându-se de-a haiducii şi umblând după cuiburi de păsări. Viitorul scriitor îndrăgeşte natura pentru toată viaţa.

1882 Ştefan Octavian Iosif asistă la reprezentarea operetei „Crai nou“ de Ciprian Porumbescu. Este impresionat puternic, mai cu seamă că, tatăl său, fiind directorul şcolii de muzică din Braşov, în care lucra autorul operetei, elevul şcolii de fete a putut asista la repetiţii învăţînd rolurile şi lăsându-se cucerit de teatru.

1885 Viitorul scriitor este înscris la „Gimnaziul mare public român“, a cărui programă avea un pronunţat caracter umanistic. Însuşirea bună a limbilor latină, franceză şi maghiară avea să priască viitorului traducător.

1888 Şt. O. Iosif publică o poezie despre Mihai Viteazul, în culegerea *Poveşti ardeleneşti*, editată de Ioan Pop-Reteganul.

1889 Profesorul Ştefan Iosif se mută cu familia la Sibiu. În lipsa unei şcoli româneşti care să corespundă nivelului de instruire atins deja, tânărul aspirant la gloria de scriitor este înscris în clasa a V-a a liceului maghiar.

1890 Şt. O. Iosif compune versuri melancolice, schiţe, începe o dramă istorică, pe care n-o termină. Deocamdată n-are intenţia de a publica.

1891 Viitorul poet, împreună cu colegii săi, înfiinţează o societate literară, la ale cărei adunări sunt citite opere ale scriitorilor din Ţară, mai cu seamă ale lui Mihai Eminescu.
Profesorul Ştefan Iosif este nevoit să părăsească Sibiul, transferându-se la Turnu-Măgurele.
Fiul său este înscris la liceul particular „Lumina“ din Bucureşti.

1892 Şt. O. Iosif publică în „Revista şcoalei“ din Craiova o poezie originală, *Izvorul*. Realizează o traducere inspirată a baladei *Craiul fetelor* de Goethe.
Se înscrie la liceul „Gheorghe Lazăr“.
Colaborează cu versuri şi proză la ziarul „Adevărul“.

1893 Se înscrie în clasa a VI-a a liceului „Matei Basarab“.
Devine colaborator al revistei „Viaţa“, condusă de A. Vlahuţă şi doctorul A. Urechia, în care publică săptămânal poezii originale şi traduceri.

1895 Şt. O. Iosif îşi ia bacalaureatul şi se înscrie la Facultatea de Litere şi Filozofie din Bucureşti, secţia de filozofie, dar nu urmează cursurile şi nu se prezintă la examene.
Publică poezii şi traduceri în „Viaţa“ şi în „Gazeta săteanului“.

1896 Şt. O. Iosif lucrează copist la Ministerul Domeniilor, apoi secretar al lui I. L. Caragiale, fiind antrenat într-o atmosferă literară deosebit de priitoare unui scriitor începător.
Colaborează intens la revista „Epoca literară“, fiind corector şi publicând poezii proprii şi numeroase traduceri.
Publică prima sa carte de traduceri, *Apostolul şi alte poezii*.

1897 Poetul se află la Iaşi, colaborează la unul dintre ziarele timpului şi, totodată, lucrează pentru profesorul H. Tiktin.
Revenit la Bucureşti, Şt. O. Iosif publică o nouă culegere de traduceri (*Poezii alese*) şi primul său volum de poezii originale, *Versuri*.

1898 Poetul participă la înfiinţarea revistei „Floare-albastră“.

1900 Aflat la Paris (pe spezele prietenului său Virgil Cioflei), Şt. O. Iosif întreţine relaţii strânse cu scriitori şi plasticieni români aflaţi acolo. Scrie mult, expediind operele sale revistelor din ţară „Convorbiri literare“, „Pagini literare“, „Curierul literar“ etc.
Face cunoştinţă cu Dimitrie Anghel, citeşte cronicile vechi şi folclor românesc; se consacră în întregime scrisului, plăsmuind poezii originale şi efectuând traduceri inspirate din Heine.

1901 Îi apare cartea *Patriarhale*, pătrunsă de pesimism.
Este redactor la revista „Sămănătorul“, având obligaţia de a colabora la fiecare număr. Publică volumul *Romanţe şi cântece,* traducere din Heine.

1902 Îi apare volumul *Poezii*, decorat cu medalia „Bene Merenti“.
După retragerea lui Vlahuţă şi Coşbuc de la conducerea „Sămănătorului“, Iosif şi Anghel se pomenesc în fruntea acestei publicaţii.
Începe colaborarea Şt. O. Iosif — Dimitrie Anghel.

1903 Se logodeşte cu Natalia Negru.
Îl invită pe Mihail Sadoveanu să lucreze la revista „Sămănătorul“, tânărul prozator moldovean fiind încântat de propunere.

1904 St. O. Iosif se căsătoreşte cu Natalia Negru.

1905 Îi apare poemul *Din zile mari*.
I se naşte fiica Corina, inspiratoarea minunatelor cântece de leagăn ale scriitorului.

1906 Şt. O. Iosif tipăreşte volumul de poezii originale *Credinţe* şi — în colaborare cu D. Anghel — culegerea de traduceri din H. Ibsen, *Poezii*.
Volumul *Credinţe* primeşte premiul Academiei Române.

1907 Şt. O. Iosif publică poezia *Rugăciune*, prima operă inspirată de răscoalele ţărăneşti, apoi poemul dramatic *Legenda funigeilor*, scris de el în colaborare cu D. Anghel.
În „Sămănătorul“ apare prima poezie semnată A. Mirea,

pseudonim comun al lui Iosif şi Anghel. Urmează poemul lor *Scrisoarea deschisă a unui melc*.

1908 Răscoalelor ţărăneşti este consacrat poemul *1907*, scris de asemenea de Iosif în tandem cu D. Anghel.
Apar volumele lui Iosif şi Anghel *Cometa* şi *Caleidoscopul lui A. Mirea* (1).

1909 Şt. O. Iosif şi D. Anghel scriu poemul dramatic *Carmen saeculare*, care se reprezintă la Teatrul Naţional din Bucureşti.
Volumul *Tălmăciri* adevereşte din plin virtuţile de traducător de poezii ale lui Iosif.
Iosif e printre fondatorii „Societăţii scriitorilor români", e membru în comitetul director şi bibliotecar.
Împreună cu Sadoveanu, Anghel şi Ilarie Chendi editează şi scrie revista „Cumpăna".

1910 Văd lumina tiparului culegerea antologică *Poezii* (1893—1908) şi *Caleidoscopul lui A. Mircea* (2).
Se înteţesc relaţiile intime dintre D. Anghel şi Natalia Negru. Drept consecinţă, Şt. O. Iosif se desparte de Natalia Negru, luând sfârşit şi colaborarea devenită între timp fructuoasă Iosif—Anghel.

1911 Şt.O.Iosif ia parte la sărbătorile ASTREI din Câmpia Libertăţii de lângă Blaj.

1912 Scriitorul publică articolul *Cum scrie Caragiale*. Pregăteşte pentru tipar volumul *Cântece*. Deşi bolnav, traduce din Schiller (*Wilhelm Tell*), Shakespeare (*Visul unei nopţi de vară, Romeo şi Julietta*), Goethe (*Faust*).
La moartea lui I. L. Caragiale publică articolul *O amintire*.

1913 Întreprinde o călătorie la Braşov.
21 iunie Simţindu-se rău, se internează la spitalul Colţea.
22 iunie Se stinge din viaţă, fiind înmormântat a doua zi la cimitirul Bellu.